

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

KIRUNAWAARA — FOTO BORG-MESCH, KIRUNA.

14:DE ÅRG.

DEN 23 MARS 1913

N° 25

Foto Flornæs, Stockholm

Kliche: Bengt Silfversparre.

Santervici

Bankiernas stånd hör enligt mångas förmenande till de dödsdömda. På panningväsendets område såväl som på arbetsmarknadens har det personliga förtroendeförhållandet mellan gifvare och tagare upphört att vara normerande; det har ersatts med bankaktiebolagens och kollektivaftalens operonliga men under offentlig kontroll stående. Utvecklingen ligger i sakens natur och intet torde vara i stånd att hejda den i dess segertåg. Och dock äger det hänflyende gamla så många tilltalande egenskaper. Huru kunde icke bankiren mången gång uppträda som en stödande och hjälpare vän, där bankdirektörens ansvar varit för stort för att tillåta ett inskrifande. Huru mången liten sparare har icke haft sin bankirs kloka råd att tacka för sina sparpänningars förkofran; nu träder han i förbindelse endast med bankbokhållaren.

Helt och hållet kommer nog bankirståndet dock icke att försvinna. På de stora finansoperationernas område, statslårens och industrikoncentrationernas, har den enskilde panningmannen alltjämt sin betydelsefulla uppgift att fylla.

Bland svenska bankirfirmor intager af gammalt firman C. G. Cervin i Stockholm ett af de allra främsta, om icke det främsta rummet.

Densamma grundlades i slutet af 1850-talet af protokollsekreteraren, v. härads höfdingen Carl Gustaf Cervin. Född 1815 på Ulfsåkraholm i Värend, härstammade denne från en ursprungligen dansk släkt vid namn Hjort, som på 1600-talet öfverflyttat till Skåne och sedermera latiniserat familjenamnet till Cervinus (cervus = hjort), hvars slutändelse längre fram bortkastades. Af förfäderna voro de äldste präster, men farfarsfadern, den inflytelserike ledamoten af borgareståndet, borgmästare Frans Cervin i Karlshamn, lade redan i dagen den förmåga af insiktsfull behandling af finansfrågor, hvilken väl numera kan betecknas som ett familjedrag. Själf fördes Carl Gustaf Cervin in på den finansiella banan genom den befattning han i egenskap af ombudsman kom att taga med dels Smålands m. fl. provinsers, dels Mälareprovinsernas hypoteksföreningar. 1856 lämnade han helt och hållet ämbetsmannakarriären och fick efter finanskrisen följande år i uppdrag att jämte dåvarande kommerserådet Theodor Willerding afsluta ett utländskt statslån å det för den tiden väldiga beloppet af 12 mill. kr. Alltifrån denna tid var C. G. Cervin i hög grad och i städe växande omfattning verksam som låneförmedlare till städer, kommuner, enskilda järnvägar och industribolag och kan med skäl göra anspråk på äran att vara skapare af ett inhemskt svenskt fondsystem. Visserligen utsattes firman för en stark påkänning vid krisen under 1870-talets senare hälft, men den visade sig dock i stånd att rida ut stormen, tack vare innehafvarens energi och omutliga redbarhet. Han tillsatte visserligen största delen af sin förmögenhet, men fordringsägarna fingo ut sitt till sista öret och intet stod i vägen för firmans återvinnande af sitt forna anseende. Nu intager den åter en rangplats inom Sveriges "högsta finans".

Redan under 1870-talets svårigheter hade firmans grundläggare förvärfvat sig en god medhjälpare i sin son, hvilken efter hans 1899 timade död ensam uppburit den stora verksamhetens traditioner.

Carl Cervin är född å Drottningholm den 17 aug. 1856 och ende son till sin fader i dennes första gifte med Emma Sofia Meurk. Efter att 1869 ha aflagt mogenhetsexamen sändes han snart på studieresor till England och Frankrike för grundlig utbildning i bankyrket och anställdes vid hemkom-

sten 1873 i faderns firma, i hvilken han 1882 vardt delägare.

Det är en mängd stora företag Carl Cervin varit med om att finansiera. Därvid har han ofta uppträdt tillsammans med bankdirektören J. H. Palme (Stockholms inteckningsgarantiaktiebolag), J. Kjellberg (Skand. kreditaktiebolaget) och bankir C. A. Weber (firman L. R. Weylandt). En föreställning om firmans omfattande verksamhet får man måhända bäst af en blick på den mångfald bolag och industriella sammanslutningar, i hvilkas administration Cervin deltagit. Han är sålunda ordförande i styrelserna för skånska kolbrytningsaktiebolaget och Klippans finpappersbruk, vice ordförande i styrelserna för Uppsala—Margrethills järnvägsaktiebolag, Höganäs—Billesholms aktiebolag, Skromberga stenkol- och lerindustriaktiebolag samt Hyllinge stenkol- och lerindustriaktiebolag, styrelseledamot i Mora—Vänerns och Nora bergslags järnvägsaktiebolag, Nässjö—Oskarshamns järnvägsaktiebolag, aktiebolaget Atvidabergs förenade industrier, försäkringsaktiebolagen Skandia och Freja, ångfartygsaktiebolaget Göta kanal o. s. v.

Liksom fadern sträcker Cervin emellertid sitt intresse vida öfver det rent finansiella. Sedan längre tid har han sålunda ägnat sina krafter åt utvecklingen af Almquistiska samskolan, af hvars styrelse han är ledamot, och äfven gjort sin insats i det svenska sanatorieväsendets utveckling, i det han nämligen är delägare i Aktiebolaget Sanatorievård, som upprättat en vårdanstalt för bröstsjuka i närheten af Tranås. Sistlidet är lade han i dagen synnerligt intresse för den då igångsatta insamlingen till förmån för sjöförsvaret och insattes i styrelsen för Svenska Pansarbåtsföreningen. Härom året skänkte han icke mindre än 50,000 kr. till K. F. U. M:s i Stockholm byggnadsfond, därmed gifvande denna förenings verksamhet ett högst betydande stöd. Dessutom är han aktieägare i åtskilliga filantropiska företag.

Af de rent finansiella insatser, genom hvilka Cervin gjort sig förtjänt, torde främst böra framhåvas hans verksamhet för de skånska stenkol- och lerindustriernas sammanslutning. Först härigenom skapades en sund grundval för dessa betydelsefulla industrigrenars utveckling, af hvilken man väntar mera, i samma mån priserna på utländska stenkol hålla sig höga och möjligheterna stegas att använda äfven de mindervärdiga kol, som ej lämpa sig för vanligt hushålls- eller industriellt bruk. Vi erinra i detta hänseende om de storartade planerna på järnsvampstillverkning vid Höganäs och anläggande af elektricitetsverk vid de skånska kolgruvorna åtminstone som hjälpverk till vattenkraftverken.

Som hvarje annan finansman i ledande ställning är det naturligt att Cervin kan räkna motståndare såväl som vänner, men det lider knappast något tvifvel om, att de senares antal är ojämförligt öfvervägande. Härtill har bidragit icke blott världsvana och ett förbindligt sätt, hvaraf han i så rikt mått är i besittning, utan ock en omfattande hjälpsamhet. När han för två år sedan firade sin sextioårsdag fick han ock mottaga talrika vittnesbörd om, huru allmän önskan var, att han ännu länge med obruten kraft måtte kunna fortfara med sin verksamhet och kvarstå som chef för den firma, hvilken han med sådan lycka och framgång fört framåt.

Sedan 1886 är Cervin i äktenskap förenad med Caroline Marika Alice Dickson, dotter till disponenten Axel Dickson och hans maka i första gifftet Charlotte Wilson Dudgeon.

H. 8 Da. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

PRINS OSCAR OCH PRINSESSAN EBBA BERNADOTTE SILFVERBRÖLLOPSDAGEN.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm—Gbg.

Prinsparet Bernadotte firade den 15 mars i hemmet i Stockholm sin silfverbröllopsdag.

Tiden löper fort. Tjugufem år hafva förlutit sedan den ännu lifligt ihågkomna dag, då prins Oscar, efter att hafva afstått från värdigheten af kunglig prins och svensk arfurste, i St. Stephenskyrkan i den lilla engelska staden Bournemouth förde till altaret den brud, hans hjärta utvalt, hoffröken hos dåvarande kronprinsessan Viktoria, fröken Ebba Munch. Den unge furstens gedigna egenskaper, hans bruds väna kvinnliga väsen och det romantiska skimmer som hvilade öfver deras kärlekshistoria tillvann deras förbindelse svenska folkets varmaste sympati.

Det under så goda auspicer ingångna äktenspapet har varit i sällsynt grad harmoniskt. I hemmet, där den lugna familjelyckan varit bofast, ha vuxit upp två söner och tre döttrar hvilka nu stodo samlade kring silfverbrudparet. Besjälade af varm religiositet och människokärlek ha de båda makarne i missionen och välgörenheten funnit ett gemensamt arbetsfält med aldrig sinande glädjekällor.

Prinsen och prinsessan Bernadotte, som på sin silfverbröllopsdag blefvo föremål för rik hyllning från kungliga anförvänder m. fl., uppvaktades bl. a. af K. F. U. M., K. F. U. K., Kvinnliga missionsarbetare, kommittén för hemmet Fjällgård.

LANDSKRONAS HALFMILLENNIUM.

Den 4 mars firade Landskrona en för en svensk stad enastående högtidlighet. Fem hundra år hade nämligen då i dagarne förlutit, sedan Erik, Sveriges, Danmarks och Norges konung, gaf orten dess första stadsprivilegier. Det heter i urkunden härom, att konungen själf stiftat och af nyo upptagit staden och att allmogem icke i någon köpstad kunde bo lugnare och till större gagn för konungen och riket än där. Denna profetia gick visserligen lika litet som de flesta andra den olycklige monarkens intentioner i fullbordan. I rikt mått fick staden under de följande århundradena lida under brödrafolkens fjäder efter Kalmarunionens upplösning ej mindre än af de väldiga strider om herraväldet till sjöss, som utkämpades mellan Hansan och Nordiska länderna. Med det svenska väldet syntes lyckliga tider stunda och både Carl X Gustaf och Johan Gyllenstierna hvälfde planer om att bokstafningen göra

staden till "landets krona", till den främsta i riket. Men planerna förverkligades icke och de befästningsverk, som på 1700-talet kommo till utförande, vordo för dess utveckling en hämsko. Först in på 1800-talet afstannade fästningsarbetena. Staden var då sprängd i två delar, som det först varit de senaste årtiondena förbehållet att sammanbinda. Landskrona med den rika jordbruksslätten invid sig blef nu den svenska sockerindustriens vagga och hufvudort och gick en ny utveckling tillmötes. "Aldrig", kunde borgmästare Munch af Rosenschild med rätta yttra vid minnesfesten, "har under de 500 år, Landskrona bestätt, handel och näringar blomstrat som nu, aldrig har dödligheten varit så ringa, aldrig har så mycket som nu ofrats för ungdomens fostran i kunskaper och färdigheter. *Tillitsfullt se vi hän mot framtiden*".

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöström.

HÖGTIDLIGHETEN VID GRUNDSTENSLÄGGNINGEN: Handlingar m. m. inläggas i ett kopparskrin som inmurats.

KRONPRINSESSAN LÄGGER GRUNDSTENEN.

Engelska församlingen i Stockholm har i dagarna haft glädjen se grundstenen läggas till sin sedan länge planerade nya kyrkobyggnad ute på Djurgården. Vid högtidligheten, hvilken ägde rum den 12 mars, närvaro kronprinsparet, engelske ministern sir Cecil Rice, medlemmar af engelska församlingen och ett stort antal intresserade. Sedan församlingens pastor rev. J. H. Swinstead, förrättat bön, lades grundstenen af kronprinsessan, hvarefter ceremonien afslutades.

Ordföranden i Baltiska automobil- och aeroklubben i Riga, furst Nikolai Krapotkin, har i dagarna besökt Stockholm för att med styrelsen för svenska kungl. automobilklubben träffa öfverenskommelse om klubbarnes sedan länge påtänkta gemensamma sommarbilfärd genom Sverige, Finland och Ryssland. Enligt den nu fastställda planen skall färden komma att sträcka sig öfver en tidrymd af 20 dagar. Samlingen äger rum i Stockholm i början af juli. För färden i Sverige, i hvilken bl. a. ingår ett besök i Dalarne, har anslagits åtta dagar. Därefter går färden öfver till Abo och Helsingfors samt vidare till Imatra, Petersburg och Riga, som är slutmålet för resan. Man väntar mycket stor anslutning till färden såväl från Sverige som Ryssland. Härtigparet af Södermanland torde komma att räknas bland deltagarne.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Bengt Sjöström.

FURST NIK. KRAPOTKIN, som i dagarna besökt Stockholm.

AFTÄCKNING AF EN MINNESSTEN I
LANDSKRONA STADSPARK: 1. Bisköp
Billing; 2. Landshöfd. greve De la
Gardie; 3. Generallöjtn. von Matern,
4. Borgmästaren Munk af Rosen-
schöld. 5. Stadsfullm. ordf.
konsul Neess.

Fästligheterna i Landskrona den 14 mars med anledning af stadens då firade **500-årsjubileum** inleddes med klockringning i stadens kyrka och musik från rådhustrappan af Skånska husarregementets musikkår. Stater och kärer, som samlats i rådhuset tågade härifrån i högtidlig procession till kyrkan, där minnesgudstjänst hölls med predikan af kyrkoherde Roslund. Sedan följde under stor högtidlighet aftäckningen af minnesstenen i Stadsparken. En skvadron till häst bildade häck och vid ingången till parken paraderade en skvadron till fots. Efter det regementsmusik utförts och borgmästare Munck af Rosenschöld lämnat en kort redogörelse för stadens historia bjöd landshöfdingen greve De la Gardie tackelset falla.

Därpå följde ka-

MINNESGUDSTJENSTEN.

Kliket *Linné* Sjöbergstr.

Efter fotos för H. B. D. af fotogr. CÖSTER, Landskrona.

nonsalut, ett lefve för konung och fädernesland, ledsagadt af fyrfaldiga hurrarop samt fanfarer, och därefter några fosterländska sånger samt till sist bön af biskop Billing. Den högtidliga akten avslutades med en defilering af skolbarn förbi minnesstenen. — I den af stadsfullmäktige arrangerade fästmiddagen på Stadshotellet deltog 150 personer, bland hvilka märktes landshöfdingen De la Gardie, biskop Billing, borgmästarna i närliggande städer m. fl.

Senare på aftonen anordnades fackeltåg, illumination och fyrverkeri. Skolungdomen hade lof och arbetarne fridag med bibehållen aflöning. Utdelning ägde därjämte rum till behövande inom samhället. I den rikt flaggsmäckade staden utvecklade sig under dagens lopp ett rörligt, af bästa fäststämning uppuret, folkliif.

Foto Jonn, Malmö.

FRIHERRINNAN ELLEN CEDERSTRÖM (X) i "Sällskap där man har tråkigt", gifven till förmån för Röda korset i Malmö.

Kliche: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Sthm.-Öbg.

ordnad liten föreställning af privat natur — första gången som friherrinnan Cederström efter sitt afsked från teatern för femton år sedan visat sig på scenen, ehuru man särskildt från huvudstaden vid liknande tillställningar, otaliga gånger ifrigt sökt hennes medverkan. Vid den nu i Malmö gifna föreställningen hyllade den eleganta, fäststämda, fulltaliga publiken de uppträdande och framför allt friherrinnan Cederström med det varmaste bifall och en myckenhet blommor.

Det med så spänd uppmärksamhet motsedda ryska balettgästspelen vid Kungl. Teatern i Stockholm har i dagarne tagit sin början. Vid premiären den 14 mars framfördes de båda baletterna "Kleopatra" och "Sulfiderna", sagolikt vackert iscensatta och med balettmästaren vid kejsarliga operan i Petersburg M. Fokin samt fru Vera Fokin i huvudpartierna. Föreställningen blef till en betydande konstnärlig upplevelse och en strålande framgång icke blott för det af ett lysande rykte föregångna ryska konstnärsparet utan äfven för vår operas balettkår, hvilken synes hafva varit ett ytterst bildbart material i den ryske mästarens hand och nu vid premiären visade en eld och hänförelse, som gaf ett hittills oanadt dramatiskt och sjäfullt uttryck åt dess prestationer.

Atelier Jonn, Malmö.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

FRIH:AN ELLEN CEDERSTRÖM, i "Sällskap där man har tråkigt." Första offentliga uppträdande sedan 15 år.

Till förmån för Röda korset gafs på Malmö teater den 14 mars en amatör-föreställning med den franska treakts-komedien "Sällskap där man har tråkigt" på programmet. Hvad som gaf särskildt intresse åt denna föreställning och medförde en oerhörd efterfrågan på biljetter var friherrinnan Ellen Cederströms medverkan däri, dels som ledarinna af det hela, dels och framför allt som innehafvarinna af en af komediens bärande roller. Det är så när som på ett undantag, gjort för en af kronprinsessan an-

Foto. Jager, Sthm.

HERR OCH FRU FOKIN från Kejsarliga Baletten i S:t Petersburg i "Kleopatra" å K. Teatern i Stockholm.

Kliche: Bengt Sjöversparre.

AMERIKANSKA RÖSTRÄTTSKVINNORNAS PILGRIMSTÅG FRÅN NEWYORK TILL WASHINGTON.

EN ALDRIG FÖRR SEDD FOLKSAMLING: 300,000 personer mötte tåget i Washington på Pennsylvania avenue.

EFTER ORIGINALFOTOGRAFIER.

"COLUMBIA" (den ryska skådespelerska Hedwig Reicher) i tablärerna framför Finansdepartementets palats.

PILGRIMERNA VID MÅLET, ANFÖRDA AF "GENERAL" ROSALIE JONES.

De amerikanska suffragetterna, hvilka visserligen i likhet med sina engelska medsysstrar inse nyttan af att genom prässen ständigt påminna allmänheten om det kvinnliga rösträttskrafvet, förstå dock att nå detta syftemål med betydligt mildare medel. Ett gouteradt amerikanskt sätt är att anordna kvinnliga pilgrimsfärder. I slutet af förra året tågade sålunda ett stort antal kvinnliga rösträttspilgrimer från Newyork till Albany för att till guvernör Sulzer öfverlämna en rösträttspetition. I år har en liknande pilgrimsfärd anordnats under ledning af "general" Rosalie Jones. Starten skedde från Newyork den 10 febr. med Washington som mål. Pilgrimmerna, som hade det stora nöjet att se sin färd utförligt behandlad i prässen, anlände den 3 mars till Washington och deltog där i en med anledning af presidentskiftet anordnad storslagen rösträttsdemonstration.

Ola Hansson, nu 52 år gammal, började sin författarbana 1884 med "Dikter". Redan följande år kommo diktsamlingen "Notturmo" och kritiksamlingen "Literära silhouetter". Samtidigt publicistisk verksamhet dels i "Nya Skåne", dels i Stockholm, i Aftonbladet, som då för en kort tid tycktes vilja ändra sin litterära kurs. Det gick icke länge med detta medarbetarskap. Ola Hansson drog sig för en tid tillbaka i ensamheten på landsbygden för att författa och för att söka kontakt med utlandet, något som särskildt efter "Sensitiva Amorosa" 1887 blef ett livsvillkor för honom. Berättelser och kritiker af hans hand funno också väg till tyska pressen, delvis åtminstone översatta af författarinnan Laura Marholm som 1889 blef hans hustru. Vid början af nittitalet hade Ola Hansson en mycket god position i den

tyska litterära världen, hvares bästa organ, Neue freie Presse, Kölnische Zeitung, Unsere Zeit (med hans Nietzsche-essay 1889) och en mängd andra, hade artiklar af honom, en del intagna "Kåserier i mystik". Ola Hansson var vid denna tid s ädd i sin kraftigaste produktion: Parias, på tyska, 1890; Alltagsrauen 1891. Das junge Skandinavien 1891; Materialismen i skönlitteraturen, Ung Ofegs visor och Kärlekens trångmål 1892; Tolke og Seere 1893; Fru Ester Bruce, på norska, 1893 Amors hevn och Före giftermålet på norska 1894; Resan hem 1894; En uppfostrare 1895, Vägen till lifvet 1896 båda på svenska men på norskt förlag. På 1900-talet kommo Dikter på vers och prosa, På hemmets altare, m. m.

Detta är de yttre konturerna af Ola Hanssons lif och författarskap.

Hans produktion utgöres, som vi se, af vers, af kritiker och af romaner. Versen ger måhända det renaste uttrycket för hans personlighet, men det är i grunden samma drag som utmärka lyrikern, kritiker och romanförfattaren.

Ola Hansson är en utlyssnare af stämningar, men för det mesta ej kontemplativ. Han sitter oftast ej försjunken och fullt hvilande, utan på språng, för att sia, varna, anklaga.

*Det glimmar inunder ögonens bryn
som återsken af en vådeldssyn.*

Just så har han riktigt sett sig själf; reflexer från en eld, dock ej alltid vådelden utan också morgonbranden.

Efter följande.

EFTER PORTRÄTTI TAGET PÅ 1890-TALET OCH FÖRUT
EJ REPRODUCERADT

Utsida: Bengt Sjöverspurra.

Sådan han är som lyriker, sådan är han ock som kritiker. Han lyssnar, analyserar, dissekerar — men för att liksom spejaren snart lyfta hufvudet och peka hän mot faran eller målet.

Och i romanerna är han åter densamme. Han skriver icke egentligen episka berättelser. Öfverhufvud ha ju inte många i vår tid riktig ro till det, och särskildt tycks det, som skulle det episka tempot icke ligga för svenska författare. Nej, det är äfven i romanen lyrikern och kunskaparen som är ute. Siare är han i sina bästa ögonblick, men en siare, som lika mycket söker sina syner i mikroskopet som i kikaren.

Hvem och hvad ha alltså svenska studenterna nu hyllat genom sitt Frödingsstipendium?

Feminismen, den vecka sensibiliteten, den teoretiska sönderplockningen, den passiva kammardiktningen, den nivellerande kosmopolitismen, den dädlösa pessimismen? — och hvad det nu är för många ord som i årtal brukat användas om Ola Hansson.

Säg så gärna: den oförbrännelige och oförbättrelige trotsaren, den brinnande ivraren, den varme tolkaren af fulltonig stämning, dyrkaren af bygde- och folksjälen. Kanske gäller hyllningen också, liksom en gång förr, den sortens diktare som själf förbrinner af den brand han tolkar, sönderslitna andar som man får ta sådana de äro, men som, när de äro äkta, äro benådade med en särskild förmåga att liksom å hela tillvarons vägnar tala till oss om en allra innersta ro och hälsa, mäktigare än den hvardagliga.

På alla diskussioner om Ola Hansson, har han en gang, i slutdikten till "Notturmo", själf gifvit det bästa svaret. Där, i sista versen, ser han också bortom sin egen pessimism, och mig tycks det karaktäristiskt att optimismen i denna dikt från 1885 grundar sig dels på den Stuart Millska trösten att kunna göra något godt, och dels på en längre gående tro på lifvets mening:

*Att veta så innerligt fast och visst,
att lyckan slår ögonen opp till sist,
att andra skörda, där vi ha sått,
den lifvets lycka, som vi ej fått,
att inne i vandan slumrar ro, —
min enda, stora tro.*

DET FÖRSTA OFFICIELLA PORTRÄTTET AF PRESIDENT WOODROW WILSON, TAGET I HVITA Huset DEN 5 MARS.
Efter originalporträtt.

KAMRATER.

HUMORESK FÖR HVAR 8 DAG AF OSCAR STJERNE.

I hade kommit tillsammans, på hvad sätt hör inte hit, men vi hade inte sett till eller hört af hvarandra på många långa år.

Och vi tyckte naturligtvis att sammanträffandet var ofantligt angenämt. När man ser en gammal bekant, som man inte haft en aning om hvar han befunnit sig, så där hux flux dyka opp, är det alldeles som om man efter långa resor i främmande länder åter skulle färdas fram i de näjder, där ens barndom förrunnit. Jag satt och tittade på gossarne och mindes hur vi suttit på samma bänk i skolan och kastat papperstussar på magistern och modigt lidit, en för alla och alla för en, när straffet kom. Jag mindes hur vi ibland om värvällarne gått ut på en medförd sockerdricksbutelj och en gemensam cigarrett. Åh, vi hade haft mycket roligt tillsammans vi tre. Och många vedervärdigheter hade vi naturligtvis också pröfvat på, ty i denna sorgliga värld finnes tyvärr sådana grämande ting som tema- och kriauppgifter och problemlösning, men vi hade broderligen delat vedervärdigheterna, och därigenom hade de blifvit betydligt lättare. Jag mindes de rundkindade, klarögdade gossarna, med hvilka jag gjort upp så många vilda planer att rymma till någon obodd ö och lefva indianlif, och hvilka nu sutto här som stadiga, något trötta unga män med stora mustascher. Och som jag såg på dem gjorde minnena mitt hjärta varmt och jag höjde mitt glas och sade:

— Skål, Erkson.

— Skål, sade Erkson, men jag heter inte Erkson nu, jag heter Erling sen jag tog dimmen. Du kanske inte har hört det?

— Nej, sade jag, och vart tyst och äfven Erling försjönk i tankar.

Men jag måste omsider tala om våra gemensamma upplevelser och så sade jag:

— Mins du, Samuelsson, när vi togo dörrvredet ur dörren, så att magistern inte tog sig in när timmen skulle börja och han stod där utanför och duntrade och klassen var i mycket hög stämning och vi själfva i en viss romantisk spänning.

— Ja, jag minns, men jag heter inte Samuelsson nu, jag heter Samling, sade Samuelsson. Jag tog det namnet på samma gång som jag tog medicine kandidaten. Du har kanske inte hört det?

— Nej, sade jag, och så försjönko vi åter i funderingar och tittade på hvarandra och tyckte att skägget växt mycket, sedan vi träffades sist.

Så fixerade doktorn teologen skarpt en stund och sade därpå allvarligt:

— Du har aktiv hyperemi (ja, jag är inte säker på om ordet är rätt, men något ditåt är det).

— Hvad är det? frågade teologen.

— Jo, det är stockning i blodkärlen, sade doktorn. Så gammal blir du nog inte — det är obotligt.

Teologen vardt ännu tystare än förut.

Därpå fixerade doktorn mig och fann att jag hade tio sjukdomar, hvilka det var mycket märkvärdiga

Forts. å sid. 397

PRESIDENT WILSON (t. v.) OCH EXPRESIDENT TAFT hälsa hvarandra vid installationen den 4 mars.

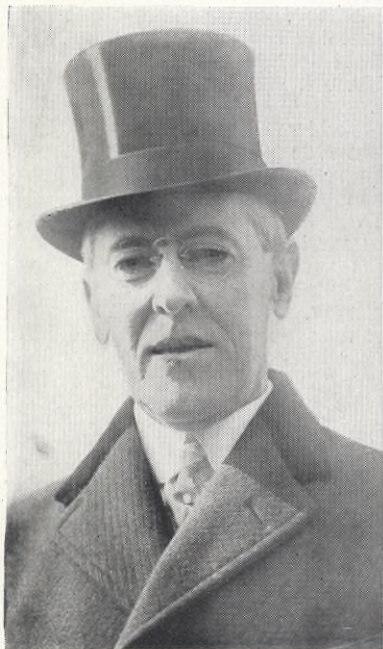
Roosevelt och president William Taft i nov. förra året valdes till Förenta staternas president har den 4 mars installerats i denna sin värdighet.

Det nu försiggångna presidentskiftet är en händelse af betydlig vikt i Förenta staternas politiska historia. Efter att under de senaste 16 åren hafva varit i okvald besittning af makten och i tillfälle att på bästa sätt tillgodose egna intressen ha nu republikanerna fått afstå platsen åt oppositionspartiet, demokraterna, hvilka, stödjande sig på folkets flertal, skola omlägga landets inre politik i af dem önskad, d. v. s. demokratisk riktning med genomgripande sociala reformer, sänkning af tullarne, kamp mot trustväsendet o. s. v.

Själva presidentskiftet försiggick i Washington den 4 mars under öfliga enkla former. De båda presidenterna, den afgående och den nytillträdande, åkte i vagn tillsammans från Hvita huset till Capitolium, på hvars terrass president Woodrow Wilson aflade ämbetseden, hvilken förestaivades honom af presidenten i Högsta domstolen. Därefter uppläste presidenten under det talrika auditoriets uppmärksamma åhörande sitt tillträdestal, hvori redogörelse lämnades för det demokratiska reformprogrammet. — Festligheterna afslutades med en på aftonen anordnad glänsande illumination och ett praktfullt fyrverkeri.

Guvernör Woodrow Wilson, som efter en häftig valkampanj och i täflan med expresident Theodore

nen anordnad glänsande illumination och ett praktfullt fyrverkeri.

PRESIDENT OCH FRU WILSON. — UTRIKESMINISTER OCH FRU W. BRYAN.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

NÄR FÖRENTA STATERNAS NYE PRESIDENT INSTALLERADES: TRUPPERNAS PARAD.

PRESIDENTEN WILSON (*) hyllas entusiastiskt af de ofantliga folkmassorna. Vid presidentens sida expresident Taft. — DEN NYE OCH DEN AFGÅENDE PRESIDENTEN efter installationen på väg till Hvita Huset. — EFTER ORIGINALFOTOGRAFER.

RYSKA KEJSARHUSETS 300-ÅRS JUBILEUM

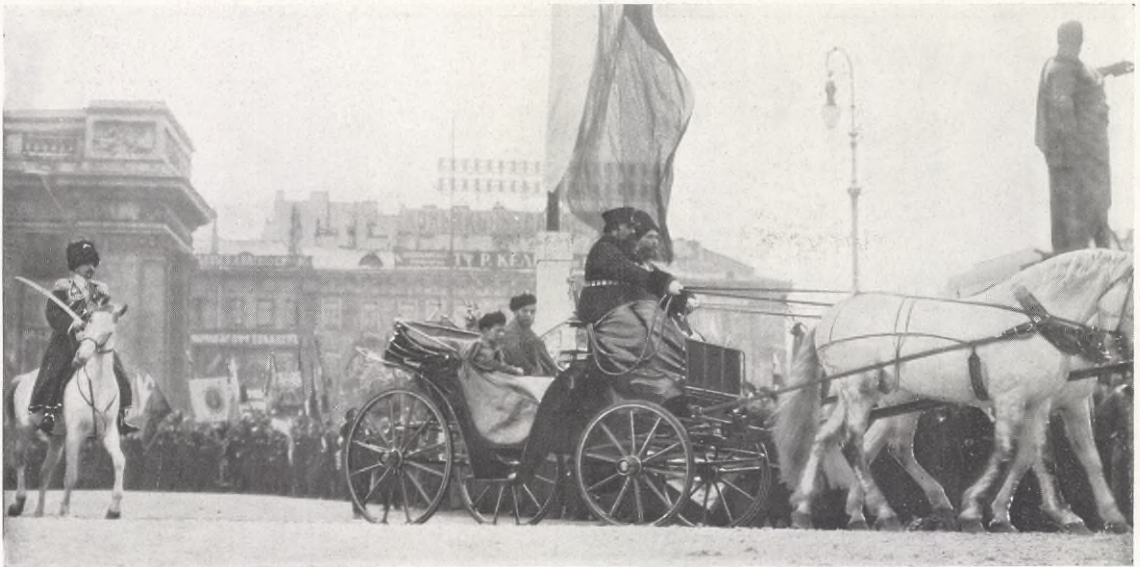
— 396 —

HVAR 8 DAG

EP-r. Fotoar.-B.

Klitch: Kem. A.-B. Drukt Silfverparre, 800 m. Cln.

KEJSARFAMILJEN LÄMNAR KASANKATEDRALEN, där den praktfulla minneshögtidligheten afhölls. Se illustrationer jämte text å sid. 397.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Denot Silfversparre, Sittin Ögö.

TSAREN OCH TRONFÖLJAREN lämna Kasankatedralen där den religiösa högtidligheten ägt rum.

Frots. fr. sid. 393.

namn på och af hvilka dessutom hvar och en för sig kunde vara tillräcklig att knäcka en människa på ganska kort tid.

— Det är för rästen ingen människa, som är frisk nu för tiden, sade doktorn. Tuberkulosen utbreder sig med förfärande hast och carcinoma vill jag inte ens tala om.

Då vaknade teologen.

— Den andliga differentismen är långt värre, sade han med en suck. Människan lefver blott för den här världens njutningar och nöjen, men sitt egentliga mål — ack...

Teologen såg upp mot taket med en blick, som var oändligt rörande medlidsam. Det blef därefter

intet vidare tal om minnen, men en diskurs, under hvilken jag fick lära mig så mycket teologi och medicin, att jag vill hoppas att jag skall reda mig ganska bra både i denna världen — där jag för resten enligt doktors utsago inte skall få nöjet att vistas så länge — och den tillkommande.

Men när vi omsider skiljdes åt och jag gick hem, tänkte jag med förundran på de rundkudade glada kamraterna, som nu fått så stora mustascher och så skarpa ögon för eländet i världen.

De med anledning af *Romanovjubileet* öfver hela Ryssland hållna storslagna fästligheterna, hvilka präg-

lats af folkets hängifvenhet för dynastien, ha nu avslutats. Till de jubileumbilder vi förut lämnat äro vi nu i tillfälle att foga ett par från Petersburg, själfva medelpunkten för fästligheterna.

*

Med stora högtidligheter och under entusiastiskt deltagande från alla samhällsklasser firades den 10 mars öfver hela Tyskland 100-årsminnet af befrielsekriget 1813 mot Napoleon. I Berlin högtidlighölls dagen med minnesgudstjänster i kyrkorna och allmän flaggning. Vid minnesmärket öfver konung Fredrik Wilhelm III och drottning Louise samt på deras gravar i mausoleet i Charlottenburg nedlades kran-

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Denot Silfversparre.

100-ÅRSJUBILEET I TYSKLAND: Drottning Louises staty blomstersmyckad.

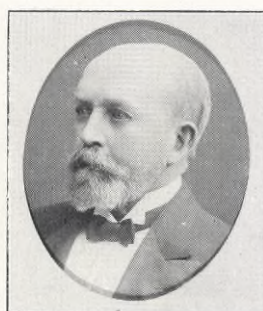
* Data å nästa sida.

M. V. ODENIUS.
F. d. Professor. — Lund.
85 år 16 Mars.*

J. H. ZETHRAEUS.
F. d. Stadsmästare. — Stockholm.
85 år 14 Mars.

C. M. ERICSSON.
F. d. Sjökapten v Thuleminen.
Göteborg. 80 år 7 Mars.

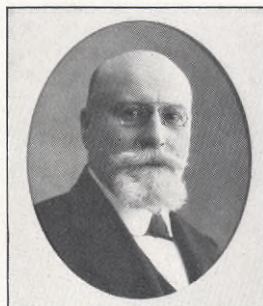
C. T. T. THANING.
F. d. Ländbrukare. — Halmstad.
75 år 12 Mars.*

J. M. ANDERSSON.
Ländbrukare — Fagerhult Ed.
75 år 17 Mars.*

A. STROKIRK.
Bokhandlare Kommunalmän. —
Sköfde. 65 år 19 Mars.

C. G. W. ALMGREN.
Kronofogde — Alingsås
60 år 12 Mars*.

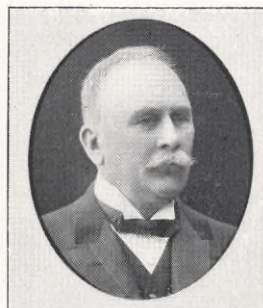
J. FRYLÉN.
Major i Frälsn-arm — Stock-
holm. 55 år 7 Mars.*

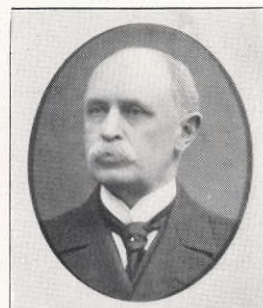
T. B. V. TOLLSTÉN.
Fältintendent. — Stockholm.
70 år 22 Mars.*

J. F. BÖTTIGER.
Öfverintendent. Fil. Dr. —
Stockholm. 60 år 25 Mars.*

H. E. MÖRNER.
Friherre Maskindirektör.
Örebro. 60 år 16 Mars*.

C. A. M. G. FAXE.
Rådman. — Ystad.
60 år 24 Mars*.

E. M. CASSEL.
Bruksegare. — Kärrgrufvan.
50 år 18 Mars*.

K. A. NILSSON.
Stationsinspektör. — Göteborg.
50 år 8 Mars*.

N. NILSSON.
Provinsialläkare. — Lenhofda.
50 år 7 Mars*.

C. ÖSTMAN.
Fabrikör. Stadsfullmäktig. —
Sköfde. 50 år 22 Mars.

* Data här nedan.

A. E. L. LAGERCRANTZ.
Nyttnämnd öfverste o. chef f.
Elfsborgs reg.*

C. H. U. SCHEFFER.
Nyttnämnd öfverste o. chef f.
Vesternorrlands reg.*

A. E. RUDLING.
Nyttnämnd öfverste o. chef f.
Norrlands art.-reg.*

U. L. C:SON SPARRE.
Friherre. Nyttnämnd öfverste
o. chef f. Uplands art.-reg.*

VICTOR ODENIUS. Stud. ex. 46. fil. dr. 53. med. dr. 61. t. i. professor v. Lunds univ. 67—75. ord. prof. derst. 75—97. Hedersledamot af Sv. Läkarsällsk. 08. Med. förf. Biografi o. hels. portr. i ärg. IX: 24.

TERKEL THANING. Förste led. o. stamboksförare inom Hall. läns nötbosk.-prem.-nämnd. Inneh. af Hus-hälln. sällsk. m. guldmedalj. Inneh. af "dansk fälttågs-medalj" sedan 04.

JAN MAGNUS ANDERSSON. Mångårig skiftesman, kyrkovård, nämndeman m. m. F. d. landstingsman, kommunalordf.

CARL ALMGREN. Stud. ex. 73. hojr. ex. 78. v. häradshöfd. 81. kronfogde i Wedbo fogderi 86. i Kullings fogderi sedan 94. V. ordf. i Alingsås stadsfullmäktige 1900. ordf. sedan 07. led. af drätselkamm. af gas- vatten- o. elektr. styr., folkskolestyr., samskolestyr., brandstyr. o. st. f. lasarettet. — Mångårig ordf. i taxerings-nämnden.

JOHAN FRYLÉN. Litter afslutade skol- o. handelsstudier anst. som kassör v. Frälsn. arméns högkvarter i Stockholm 90; assist. 04 o. ordinarie handelssekr. 05 i arméns handelsdep., som under F:s insiktfulla ledning utvecklats till en synnerligen betydande handels-rörelse.

BIRGER TOLLSTÉN. U. löjtn. v. Svea art. reg. 62. major i armén 91. fältintendent af I. gr. 93. fördeln. intend. v. 5:e arméfördeln. 93—03. aid. chef v. intend. karens huvudstat. 03—05. förrådsintend. v. arméns intend-föråd i Stockholm 05. Förste ordf. i Södermalm—Liljeh. skytteförening. Ord. i Stockholms skytteförbund 96—06. hedersled. af förbundet af Stockh. skarpskytteförening. af Södermalm—Liljeholmens o. af Sundbybergs skytteföreningar. Inneh. guldmedalj i berömliga gern., förtjenstmed. fr. Södermalm—Liljeh. o. Stockh. skytteförbund.

JOHAN (JOHN) BÖTTIGER. Stud. ex. 73. fil. dr. 80. sekr. v. National-musei konståd. 81—86. intend. v. Oscar II:s konstsaml. 86. höfintend. 92. slottsarkiv. s. å. 1:e höfintend. 04. öfverintend. 07. Led. af regaliekomm. 11. Konstförf. Biografi o. helsid. portr. ärg. IV: 27.

HAMPUS MÖRNER. Afg. ex. fr. Tekn. inst. 77. anst. v. Stat. jernv. s. å., verkämst. 85. maskineng. 91. maskindirektör o. chef f. Statsbanornas centralverkstad i Örebro sedan 04. Ord. i Örebro ing. klubb sedan 02.

GUSTAF FAXE. Stud. ex. 72. hojr. ex. 76. v. häradshöfd. 79. stadsfogde i Ystad 85—87. andre rådmän derst. 87. förste rådmän, magistrat sekr. o. not. publ. sedan 89; auditör v. Skån. drag reg. sedan 98. Till-syn. man v. kronohäktet 87. jur. bitr. h. Skån. E. bank 85. h. byggn. nämnden 85. ordf. i nämnden sed. 03. Landstingsman 87—10.

EDVARD CASSEL. Afg. ex. fr. Tekn. högskolan 84. ing. v. Bångbro jernv. 87—90. v. Strömsbergs bruk 92. v. Edsvala bruk 93; arr. af Kloteus lytta o. ångsåg 1900. disponent v. Svanå bruk 04. förvalt. f. Spännarshyttans masugn 06. chef f. Surahammars bruks masugnar, gruvor o. egendomar.

C. A. BREITHOLTZ.
Nyttnämnd öfverste o. chef f.
Boden—Karlsborgs art.-reg.*

KARL AUGUST NILSSON. Anst. v. jernv. 88. stat. insp. 90. v. Vestergötl.—Göteb. jernv. stat. i Göteborg sedan 1900. Fullmäktig i Ensk. järnvägarrens pens.-kassa. ordf. i Vesterg.—Göteb. jernv. personals sjuk- o. be-gravn.-kassa.

NILS NILSSON. Stud.-ex. 84. med. lic. 94. stadsläk. Karlskrona 96—11. prov-läkare i Lenhölda sedan sistn. år. Landstingsman 07—09.

ERIK LAGERCRANTZ. F. 63. u.-löjtn. v. Svea lifg. 82. kapt. v. Norrb. reg. 98. major 05. v. Dalreg. 08. öv.-löjtn. v. Göta lifg. 09. i dagarne utn. t. öfverste o. chef f. Elfsb. reg.

CARL SCHEFFER. F. 58. u.-löjtn. v. Skarab. reg. 77. major v. Vesternorr. reg. 05. öv.-löjtn. v. Jemtl. fältjägar-reg. 09. i dagarne utn. t. öfverste o. chef f. Vesternorr. reg.

ARVID RUDLING. F. 56. U.-löjtn. v. F. lifgren reg. 76. v. Svea art. reg. s. å., kapt. v. Smål. art. reg. 97. öv.-löjtn. v. Vends art. reg. 07. i dagarne utn. t. öfverste o. chef f. Norrlands art. reg. Lärare vid K. Krigsskolan 86—96.

LARS SPARRE. F. 64. U.-löjtn. v. Svea art. reg. 82. major v. Boden—Karlsborgs art. reg. 05. öv.-löjtn. derst. 08. v. Uplands art. reg. 10. i dagarne utnämnd t. öfverste o. chef i sistn. reg.

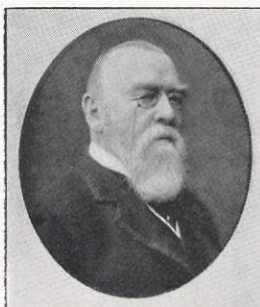
AXEL BREITHOLTZ. F. 62. U. löjtn. v. Svea art. reg. 82. major v. Uplands art. reg. 08. öv.-löjtn. o. chef f. Gottlands art. kår 11. i dagarne utnämnd t. öfverste o. chef f. Boden—Karlsborgs art. reg.

VICTOR BERG †. Grund. egen firma i Stockholm 77 bl. a. såsom representant f. de Kruppiska jernverken i Essen m. fl. Öfverlemnade firman till söner 12.

ANDERS GUSTAF JOSEFSSON †. Köpman i Ulricehamn 78—06. Led. af statsfullmäkt. derst. 79—02. rådmän sistn. år. led. af drätselkammaren 80—08. Verkst. dir. i a-b. Ulricehamns sanatorium 86—06. styr.-led. i Spar-banken sedan 06. Kyrkovård.

GUSTAF ANDERSSON †. Eg. af godset Kolstad v. Finspång. Intres-serad kommunalman i sin ort. led. af Riksd. F. K. sedan 87 med undantag för åren 1900—01. Sedan 15 år led. af laguskottet, på sin tid statsrevisor.

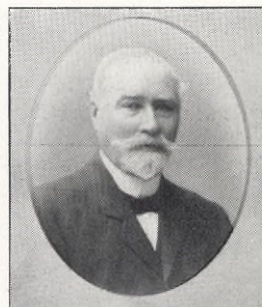
ERIK OXENSTIERNA af Korsholm och Vasa †. U.-löjtn. v. Lifreg. husarer 78. löjtn. v. Gen.-stab. 88. mil.-attaché i Wien 93—94. ryttm i Lif-reg. hus. 96. major v. Gen.-stab. 98. stabschef h. inspekt. f. kavall. 98—03. öv.-löjtn. v. Gen.-stab. o. aid.-chef v. kommunik.-aid. 02. t. chef f. Norrb. drag-reg. 04. öfverste i armén 04. öfverste o. sek.-chef f. Lifgardet t. häst sedan 05. Fullmäkt. i arméns pens.-kassa sedan 12. V. ordf. i Stockholms fälttridklubb. styr.-led. i Stockh. kapplöpn.-sällskap. På sin tid ordf. i Olympiska spelens hästtåll-kommitté. Led. af K. Krigsvet.-akad. Inneh. Värnbergs fideikommiss i Roslagen.

K. V. BERG †.
Grosshandlande. — Stockholm.
F. 36. † 8 Mars.*

A. G. JOSEFSSON †.
Rådmän. — Ulricehamn.
F. 07. † 12 Mars.*

G. ANDERSSON †.
Godsegare. — Kolsta.1.
F. 40. † 8 Mars.*

E. C. G. OXENSTIERNA †.
Grefve. Öfverste — Stockholm.
F. 59. † 10 Mars.*

Foto. Lamm, Stockholm.

Klische. Ann. A.-B. Bengt Stjernerparre, Sjölin-Göge.

GYMNASTIKTRUPPEN UR K. F. U. M. TILL PARISKONGRESSEN FÖR HYGIEN OCH FYSISK FOSTRAN.

Den 17—20 mars hölls i Paris en *internationell kongress för hygien och fysisk fostran*, till hvilken flertalet af europeiska länder sändt icke blott vetenskapsmän och fackintresserade utan äfven manliga och kvinnliga gymnastiktrupper, hvilka vid af dem gifna uppvisningar demonstreat sina resp. gymnastiksystem. Sverige har vid kongressen represente-

rats af professor N. T. Sellén och med. dr: Patrik Haglund samt af en 24 man stark elittrupp K. F. U. M.-gymnaster.

Den svenska gymnastiktruppen, hvilken till färdledare hade notarie Efr. Lindberg och till ledare kamrer Sixten Andersson, gaf på utresan till Frankrike uppvisningar i Antwerpen och Bryssel och rönste på dessa båda platser det hjärtligaste mottagande af idrottsintresserade kretsar. Den 17 och 18 mars gafvo de svenska gymnasterna uppvisning i Paris, sistnämnda dag i fäktskolan i Joinville le Pont inför sakkunnig publik.

*

En ovanlig högtid kommer att firas i Göteborgs Sjukhem den 25 mars, i det nämnda dag en af hemmets skyddslingar, *jungfru Sara Lundberg*, fyller 100 år. Den gamla, som ännu är kry och rörlig, hade i yngre år tjänst i flera af Göteborgs mera kända familjer, ägnade sig vid fyllda 60 år åt sömmerskeyrket och vann vid 90 års ålder inträde på Göteborgs Sjukhem, där hon alltjämt åtnjuter den ömmaste omvårdnad.

Förnya kvartalsprenumerationen å H. 8. D. före mars månads utgång. - - -

För undvikande af afbrott i tidningens regelbundna expediering är det af stor vikt att kvartalsprenumeranter å Hvar 8 Dag förnya prenumerationen före denna månads utgång.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser för dagen. :: ::

Fftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga näfölja.

Foto. Backlund, Göteborg.

Klische: Bengt Stjernerparre.

SARA LUNDBERG, 100 år den 25 mars.

INNEHÅLL

Bankir C. G. Cervin (helsidesporträtt med biografi). — Olu Hansson. — Prinsparet Bernadottes silfverbröllop. — Kronprinsessan lägger grundstenen till Engelska kyrkan i Stockholm — Landskrona firar 500-års-jubileum. — Friherrinnan Ellen Cederström i en amatör-föreställning. — Furst Krapotkin i Stockholm. — Rycka balett-gästspelet på K. teatern. — K. F. U. M.-gymnasterna till Paris. — En 100-åring. — Romanov-jubileet. — President-skiftet i Förenta staterna. — Tyska minnesfäster. — Veckans porträttgalleri. — "Kamrater". Berättelse af Oscar Stjerne.